

Nýtið ein part av skúlanum til frítíðarheim

Hetta hevði verið til stóran tryggileika hjá teimum foreldrum sum eru til arbeiðis, og hava smærri skúlabørn, sum ongan hava at vera hjá meginpartin av degnum

Tórfinn Smith,
býráðslimur,
skrivar:

tjak

Vísir tað seg, at Eysturskúlin er so mikið stórur, at har eisini kann vera annað virksemi, kundi ein partur verið nýttur sum frítíðarheim

Næstseinasta mikudag skipaði ein foreldrabólkur á Eysturskúlanum fyri fundi fyri lærarar og foreldur at børnum har á skúlanum.

Á hesum fundi skuldu almenn umboð greiða fundarfólkunum frá ætlanum sínum við skúlanum. Hóast pallborðið var mannað við mætastu fólki innan skúlaverkið, er synd at siga, at fundarfólk, av teirri orsök, bleiv nakað sum helst klókari av tí, sum har kom fram.

Heldur hinvegin. Trý umboð fyri meirilutan í býráðnum høvdu orðið, og hóast ein skuldi trú, at forvirringurin var við at vera fullkomin frammanundan, eydnaðist teimum, at at gera forvirringin heilt fullkomnan á hesum fundi. Triggir mans við hvør síni frágreiðing.

Hinvegin er ikki sagt, at einki forvitnisligt kom fram kortini. Poul Michelsen møtti alvápnaður við tølum til fundar, og við teimum vildi hann prógva, at skúlabarnatalið á Eysturskúlanum var rættiliga nógv minka seinastu árin.

Til hetta kundi skúlastjórinn á Eysturskúlanum vísa á, at barnatalið á Kommunuskúlanum var eins nógv minkað, og spurdi tí, hví Kommunuskúlin ikki eini væl kundi seljast sum Eysturskúlin.

Óg nú kemur tað forvitnisliga. Nevniliga svarið hjá býráðsformanninum: -Nei Kommunuskúlin var bæði gamal og ov vánaligur til tess.

Hvør skal siga, - hann er so mikið vánaligur, at hann bert kann brúkast til børn.

Hetta sigur ikki so lítið um kunnleika og hugburð býráðsformansins til okkara fólkaskúla. Í hansara hugaheimi telja bert fermetrar og krónur. Men tað skal vera honum fyrigivið. Eingin hevði av honum væntað annað.

Hvat tey fimm hundrad fundarfólkini hildu um ætlanin at selja skúlan var einki at fara skeivur av.

Frítíðarheim

Hvat býráðsformaðurin í veruleikanum meinar við og hvat hann veruliga vil tá hann openberar sín vísdóm er ikki altíð lætt at vita hjá vanligum fólki. Men lat meg kortini gera eina roynd.

Spurningurin er: Hví vil býráðsformaðurin selja Eysturskúlan.

Neyvan tí, at hann ikki

hava ongan at vera hjá meginpartin av degnum meðan foreldrini eru til arbeiðis. (Tað eru hóast alt enn nøkur, ið hava arbeiði).

At nýta skúlar sum tilhald hjá serliga smærri børnum uttan fyri teirra vanligu og sera avmarkaðu skúlatíð, er sera vanligt í grannalondum okkara, og undrunarsamt er tað, at hetta ikki kann bera til her hjá okkum eisini.

Vónandi vil Tórshavnar Býráð taka hesa áheitan í eins stórum álvara tað er ætlað.

Til tess at skipa eitt tilfikt tilhald á skúlanum krevur onga umbygging, og vísir tað seg, at skúlabarnatalið kring Eysturskúlan veksur, eru ráð til at taka.

Hetta hevði komið sera væl við hjá mogum, tí hvussu mong foreldur hava ikki ampa av, at børnin koma úr skúlanum til tómt hús, og

unnar lærarum og næmingum ein góðan skúla.

Kann tað vera tí hann hevur brúk fyri pengum? Nei, hendan møguleikan hevur hann longu svara sjálvur. Tórshavnar Kommuna sparir ikki orsaka av peningatroti, hevur hann sagt.

Kann tað so vera tí at hann heldur skúlan vera ov stóran? Møguliga.

Um so er, eru sanniliga ráð til at taka. Lat ið okkum brúka ein størri ella minni part av skúlanum til eitt slag av frítíðarheimi, har børnin kunnu vera, tá tey hava eitt opið rúm á tímatilvuni.

Hetta hevði komið sera væl við hjá mogum, tí hvussu mong foreldur hava ikki ampa av, at børnin koma úr skúlanum til tómt hús, og

Lat skúlan hava frið

Foreldur, næmingar og lærarar hava nú síðani stórtíðindini komu um at skúlin skuldi seljast verið ørkymlaði. Tey meta skúlan eisini í øðrum virðum enn fermetrum og krónum. Hesin er karmurin um framtíð barnanna, og hendað karm ynskja øll foreldur so góðan og tryggan sum gjørligt. Lat tí skúlan nú fáa frið.

Býráðsformaðurin átti nú at komi fram og biði um fyrigeving fyri at hava lopið framav, og samstundis boðað frá, at hugsanin um at selja Eysturskúlan er slept.

Landsstýrið má síðani bert sannað, at ikki er vert at taka av einhvørjum tilboði sum einhvør solumaður kemur við.

Lesarabrøv

Um at bota trol í regni við berum bibbum

Enn einaferð verður gjørt vart við ónøgð okkara um vánaligu umstøður viðvíkjandi figgingini av studningi og samferðslu viðurskiptum okkara.

Vit eru samd í, at vinnan og vinnufólk, sjálvi andi skal verða sett hægri í metum, men bæði tey, eins og vit verða forsemd við nógvum ilugum, sum í stóran mun kunnu kallast óneyðugar, og kanska

eisini svakar — iløgur, sum verða blakaðar í ótrygg tiltøk, ið bert eggja til dapurskygni. Her hugsa vit um undirsjóvartunnil, ið bert kemur einum politikara (og kanska onkrum øðrum) til góða — hetta, og fleiri líknandi ørvitis-hugsanir.

Ikki kann dyljast yvir, at samfelagnum tørvar útbúnað kreftir, og hóast stóra almenna (millum borgararnar) ónøgð við

studentar (ofta verður hetta nýtt sum niðursetandi vending), so eru teir veruliga eitt óluksálaga gott alternativ til framtíðar útbúgvandi fólk.

So leingi sum hesir næmingar gerast syndabukkar, verður tað ikki lætt at nýta hetta alternativ. Grundarlagið fyri hesi miðnámsútbúgving verður hábærsliga togað undan næmingunum — dømi um hetta:

Urbanus av Ströndum er 16½ ára gamal og gongur í 1. g. við Gøtugjógv. Hann fær studning, 609 kr. um mánaðin (og ikki er ella skuldi verið neyðugt at tosa um arbeiðsviðurskipti við síðuna av). Busskort hansara millum Strendur og Gøtugjógv kostar 600 kr. Tað vil siga, at Urbanus hevur 9 kr. eftir til restina av mánaðinum — har hann skal gjalda fyri; bókur (kann-

ing gjørd á skúlanum vísir umleið 300 krónur).

Frederikka úr Klaksvík er 17 ár. Hennara ferðing millum Klaksvík og Gøtu kostar 400 kr. — L.F.Ú.-kortid og L.F.Ú. sum heild er sett til vís av økendum ávum.

Okkara bøn — ella uppskot til loysn er, at L.F.Ú.-kortid fyrst og fremst verður sett aftur í gildi fyri at geva næmingunum avsláttur. Studulsbýtið er rættuliga ójavnt; ein undir 18 ár fær uml. 800 kr. minni enn ein yvir 18 ár.

Ein av fylgjnum av hesum er, at tey foreldur, ið eiga pening, kunnu fígga skúlagongd barnsins, meðan tey, ið eiga

minni, sjálvsagt ikki hava ráð, og skaðar hetta ikki bert sosialt, men førir kanska til, at næmingar verða noyddir at gevast, tí teir ikki megna at lúka tey krøv, ið teimum verða sett.

At bota trol í regni við berum bibbum — summi eru regn (landsstýrið og slik, meðan næmingarnir og onnur í somu støðu) eru bibburnar, tað regnar á, og ljóðar hetta væl? — Eggjar hetta til bjartskygni? — Ikki hjá skúlanæmingunum.

Næmingaráðið
við Gøtugjógv (Mrs.)